

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/28/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216010048
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6216010048.3

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v trestnej veci proti obžalovanej O. Z., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1,2 písm. f), ods. 4 písm. b) Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí, konanom dňa 14. marca 2018, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Mária Šuleja, odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 29.11.2017, sp.zn. 9T/18/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9T/18/2016 zo dňa 29.11.2017 bola obžalovaná O. Z. oslobodená spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš zo dňa 24.02.2016, č.k. Pv 387/15/6610-15, a to postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por. pre skutok, ktorý podľa výroku tejto obžaloby mala spáchať na tom skutkovom základe, že dňa 22. 07. 2015 v presne nezistený čas medzi 09,00 a 10,00 h v obci F., bez súhlasu vlastníka nehnuteľnosti C. Z. a užívateľky rodinného domu. J. H., ktorá je jej matkou, vošla do rodinného domu č. XXX cez riadne uzamknuté dvere tak, že tieto, si odomkla s pravým kľúčom, ktorý našla v skrýši neďaleko vchodových dverí, kde ho J. H. ukryla, následne vošla do tohto domu, ktorý hol v tom čase prázdny a riadne obývaný, tento prehľadala a zo skrinky v obývacej miestnosti odcudzila z peňaženky finančnú hotovosť vo výške 840,- Eur v rôznych bankovkách nezistenej nominálnej hodnoty, tieto si ponechala pre svoju potrebu, z rodinného domu odišla, riadne ho uzamkla a kľúč odložila na pôvodné miesto, pričom uvedeným konaním spôsobila J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, škodu vo výške 840,- Eur a C. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. R. XXX/XX, C. J., nevznikla žiadna škoda, pričom uvedeného konania sa dopustila napriek tomu, že dňa 30.01.2015 jej bola uložená bloková pokuta v sume 20,- Eur príslušníkom OO PZ Košice - Sever, blokmi č. G 0316931-0316932 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb., kde sa dopustila drobnej krádeže v obchodnom dome Tesco Extra Košice, na ul. Trolejbusová č. I/A, Košice, ktorým konaním mala spáchať zločin krádeže podľa § 212 ods. 1,2 písm. f), ods. 4 písm. b) Tr. zák. a zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. Takýmto výrokom prvostupňový súd k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 29.11.2017. Následne takto podané odvolanie prokurátor zdôvodnil písomným podaním zo dňa 23.01.2018, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené v rovnaký deň. V jeho dôvodoch predovšetkým namietal oslobodzujúci výrok rozsudku prvostupňového súdu, poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku a podľa jeho názoru okresný súd týmto rozsudkom rozhodol na podklade nesprávneho hodnotenia dôkazov. Podľa názoru tohto odvolateľa bola obžalovaná usvedčovaná svedkom C. Z., pričom aj poškodená J. H. zotrvala na tom, že obžalovanej zakázala vstupovať do domu, ktorý zákaz však porušila. Poškodená s obžalovanou si navzájom určili čas, kedy do domu môže prísť, čo však obžalovaná

nerespektovala. Ďalej prokurátor poukázal na to, že v zmysle § 194 Tr. zák. je chránený akýkoľvek oprávnený užívateľ domu alebo bytu, teda nielen vlastník. Okresný súd vyhodnotil dôkazy jednostranne v prospech obžalovanej a pokiaľ v jej prospech vypovedali svedkovia K. T., K. T. a svedkyňa K., šlo o osoby blízke a teda ich výpovede nemožno hodnotiť ako vierohodné. Možno len ťažko uveriť tomu, že by si spáchanie skutku poškodenej, ako matka, vymyslela v neprospech vlastnej dcéry. Bez povšimnutia pritom nemožno ponechať ani to, že obžalovaná sa v minulosti dopustila krádeže v Tesco. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, aby vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania prokurátorom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním prokurátora vytykané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora nebolo podané dôvodne.

Žiada sa konštatovať, že krajský súd vykonal o odvolaní prokurátora v tejto veci verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej z dôvodu, že táto krajskému súdu doručila ospravedlnenie neúčasti na verejnom zasadnutí zo dňa 09.03.2018 a zároveň požiadala, aby sa verejné zasadnutie v jej trestnej veci vykonal v jej neprítomnosti (splnenie procesných podmienok § 293 ods. 7 Tr. por.).

Súd prvého stupňa pri dodržaní procesného postupu a taktiež rešpektovaní práva obžalovanej na obhajobu, rozhodol už v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní. V jeho priebehu, ktoré bolo vykonané v pôvodnom zložení senátu dňa 27.04.2016 vykonal výsluch obžalovanej, svedkov J. H., C. Z., K. T., A. W., E. K., pokiaľ na hlavnom pojednávaní dňa 08.08.2016 rozhodol vo veci rozsudkom, krajský súd uznesením sp. zn. 3To/92/2016 zo dňa 21.09.2016 tento rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Následne na hlavnom pojednávaní dňa 21.11.2016 vykonal výsluchy svedkov J. H., O. Z., K. T., uznesením zo dňa 21.12.2016 rozhodol o pribratí do konania znalcov z odboru zdravotníctva - psychiatrie a psychológie, následne boli tieto znalecké posudky autorov K.. I. a N.. D. súdu prvého stupňa doručené. Potom už vo veci rozhodoval senát okresného súdu v novom zložení, pričom z vyjadrení oprávnených strán bolo prakticky zistiteľné, že nepožiadali vykonať hlavné pojednávanie znovu, ako to má na mysli obsah ust. § 277 ods. 5 Tr. por. Na hlavnom pojednávaní 29.11.2017 súd prvého stupňa upustil od výsluchu svedkov K. T. a O. Z., pričom prečítal obsah zadovážených znaleckých posudkov z odboru psychiatrie a psychológie, týkajúcich sa osoby poškodenej J. H..

Prvostupňový súd takýto súhrn dôkazov vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne správne. Jeho rozhodnutie už zodpovedá všetkým hľadiskám, obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávanejmu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič vyčítať. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu je tiež zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia Trestného poriadku v otázke neviný obžalovanej O. Z. zo spáchania stíhaného skutku.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil prakticky tým, že v neprospech obžalovanej svedčila len poškodenej, ktorá tvrdila, že obžalovaná jej odcudzila sumu 840,- Eur a že vstúpila do domu v F. napriek zákazu, ktorý jej dala ona aj jej otec C. Z. ako vlastník nehnuteľnosti. Skutočnosť, že obžalovaná mala zákaz vstupu do domu nepotvrdil svedok C. Z., uviedol, že mohla vstupovať do domu, ktorého je vlastníkom a vziať si odtiaľ svoje veci. Rozpor s výpoveďou v prípravnom konaní vysvetlil tak, že došlo k omylu a on to myslel tak, že nemá vstupovať do domu až po tom, čo si odvezie obžalovaná svoje veci a od neho to mala povolené. Zákaz vstupu zo strany poškodenej ostal len v polohe jej tvrdení. V

prospech obžalovanej naproti tomu vypovedali viacerí svedkovia. Otec obžalovanej K. T. dokazoval, že peniaze neodcudzila a celú situáciu poškodenej na obžalovanú vopred pripravila, aby vlastne od neho dostala peniaze. Poškodenej otcovi obžalovanej večer dňa 22. 07. 2015 hovorila o sume 700,- Eur a nie 840,- Eur. Aj svedkyňa K. potvrdila sumu 700,- Eur ako údajne odcudzenú podľa tvrdenia poškodenej 22. 07. 2015. Aj táto svedkyňa uvádzala, že obžalovaná peniaze neodcudzila, aj s poukazom na skutočnosť, že si na druhý deň po tom, čo mala matke odcuziť peniaze, požičiavala od svedkyne, aby si mohla v Banskej Bystrici niečo kúpiť. Okresný súd nadobudol pochybnosti aj o tom, že poškodenej vôbec mohla mať usporenú takú vysokú sumu, keď jej príjmom je len výživné a materská v celkovej mesačnej výške 490,- Eur podľa jej vlastného vyhlásenia a keď táto opakovane požiadala o úver od spoločnosti Provident Financial s. r. o.. Bratislava, tieto úvery dlhodobo nesplácala a vystavovala sa možnosti exekučného vymáhania, ako to vyplýva aj z dokladov tejto spoločnosti. Úvermi musela

riešiť svoju zlú finančnú situáciu. Pokiaľ by údajne odcudzenú sumu mala nasporenú, v inkriminovanom období sa dlhší čas nezdržiavala v dome a takúto sumu, ak ju naozaj v dome mala, mohla odcudziť aj iná osoba.

V reakcii na odvolacie námietky prokurátora, krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti, ktorá je uvedená vyššie, tieto dôvody si krajský súd v plnom rozsahu osvojil a bolo by nadbytočné znova v podrobnostiach ich na tomto mieste a v tomto rozhodnutí znovu opakovať. Prvostupňový súd sa pritom náležite zaoberal aj obsahom znaleckých posudkov z odboru zdravotníctva, a to z odboru psychiatrie a z odboru psychológie, keď bez povšimnutia nebolo možné ponechať ani závery psychologického posudku, z ktorých je zistiteľné, že poškodená J. H. má podpriemernú až subnormnú úroveň pamäti, má sklony miešať pocity s myslením, čo môže viesť k skresleniu výpovede a v tejto súvislosti nemožno vylúčiť ani vedomé tendencie skresľovať výpoveď. Jej intelektové schopnosti sú na dolnej hranici normy, je primárne zaujatá vlastnými potrebami a prehliada potreby iných. Na podklade vykonaného dokazovania v naznačenom rozsahu dospel prvostupňový súd k správnejmu záveru, že vykonané dôkazy vo veci vylučujú spoľahlivý záver o vine obžalovanej O. Z. zo spáchania stíhaného skutku. V tej súvislosti pritom správne zvýraznil obsah zásady v pochybnostiach v prospech vinníka (in dubio pro reo).

Za takejto dôkaznej situácie je aj z pohľadu krajského súdu v posudzovanej veci dôvodný záver spočívajúci v tom, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná O. Z. stíhaná. V súdnom prípade boli využité všetky dostupné možnosti na zistenie skutkového stavu veci a to nielen v prospech, ale aj v neprospech obžalovanej, nie je objektívne možné už nič ďalej dokazovať, resp. iným dôkazom, majúci na mysli taký, ktorý by spochybnil jej obhajobu, usvedčiť ju zo spáchania stíhaného skutku v rozsahu uvedenom v obžalobe prokurátora.

Pokiaľ vo veci zostalo minimálne podozrenie, že obžalovaná konala dňa 22.07.2015 spôsobom v zmysle obsahu skutkovej vety obžaloby prokurátora, krajský súd zdôrazňuje, že zo zásady prezumpcie nevinu pre orgány činné v trestnom konaní vyplýva, a to pokiaľ ide o vyvodzovanie skutkových zistení na základe vykonaného dokazovania to, že v prípade pochybností o skutku, ako bol ustálený obžalobou, ktoré preukázateľne nie je možné odstrániť vykonaním ďalších dôkazov, je povinnosťou týchto orgánov a súdu obzvlášť prikloniť sa k možnosti pre obžalovaného priaznivejšej. Len toto podozrenie pritom nepostačuje na prijatie nepochybného záveru o vine obžalovanej.

S poukazom na vyššie uvedené rozhodol krajský súd o odvolaní prokurátora, považujúc ho za nedôvodné, spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď toto odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.